

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet stadfæstede i januar 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger samt et barn fra Rusland. Indrejst i 2013.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk tjetjener og muslim fra landsbyen [A] i Tjetjenien. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til hjemlandet vil blive dræbt af Kadyrovs folk. Hun har til støtte herfor oplyst, at de [i efteråret] 2013 ransagede hendes bopæl og førte hendes ægtefælle ud i skoven og med vold tvang ham til at underskrive en erklæring om at samarbejde med dem, ligesom de sagde, at hvis ikke han samarbejdede ville de slå ansøgeren og ægtefællen ihjel. Dagen efter tog ansøgeren hen til sin onkel for at skjule sig og udrejste af landet halvanden måned senere.

Flygtningenævnet bemærker, at ansøgeren i sit asylskema alene omtaler en episode, hvor hendes ægtefælle i [efteråret] 2013 blev anholdt. Under Udlændingestyrelsens oplysnings- og motivsamtale og under samtalen med Udlændingestyrelsen [i vinteren] 2014 forklarer hun på ny alene om denne episode. Under samtalen med Udlændingestyrelsen [i sommeren] 2014 forklarer hun endvidere om én episode, hvor oprørerne opsøgte hendes bopæl i [efteråret] 2005. På forespørgsel oplyser hun, at hun ikke blev opsøgt efterfølgende. Under mødet med nævnet har hun yderligere forklaret om en anden og senere episode i 2005, hvor hun på sin bopæl blev opsøgt af oprørere, samt om at hun i perioden fra 2006 til [ultimo] 2012 omkring 19 til 20 gange blev indkaldt af myndighederne, hvor de ønskede, at hun skulle afgive oplysninger om oprørerne. Hun har oplyst, at hun under disse afhøringer to gange er blevet voldtaget, og at hun én gang er blevet kronraget.

Ansøgeren har under sine forklaringer endvidere forklaret divergerende, dels om i hvilket år hendes fader blev anholdt af myndighederne, hvorvidt indkaldelserne fra politiet til afhøringer skete pr. brev eller telefon og om tidspunkterne i forbindelse med hendes ægtefælles anholdelse.

Et flertal af Flygtningenævnets medlemmer finder på baggrund af den væsentlige udbygning af det påståede asylmotiv samt divergenserne, hvoraf i hvert fald de to er væsentlige, samt under henvisning til hendes manglende kontakt til sin ægtefælle og øvrige familie og mangel på forsøg på at etablere kontakt til dem, at ansøgerens forklaring forekommer usandsynlig, utroværdig og konstrueret til lejligheden. Dette flertal har ved vurderingen taget i betragtning at der kan have forekommet tolkningsproblemer, samt at det for ansøgeren af kulturelle grunde kan have været vanskeligt at fortælle om voldtægter.

Et flertal af Flygtningenævnet finder på denne baggrund, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Rusland vil være i risiko for konkret og individuel forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller i reel risiko for umenneskelig behandling eller andre forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”